

mål skal således fortsat afgøres bl.a. efter straffelovens § 20, hvorefter der i tilfælde, hvor straf eller forhøjet straf er betinget af, at en forsættelig lovovertrædelse har en bestemt uforsættelig følge, normalt kun indtræder en sådan straf, hvis følgen kan tilregnes gerningsmanden som (mindst) uagtsom.

Virkningsprincippet har som hidtil kun betydning, hvis der efter den pågældende straffebestemmelse kan skelnes mellem handling og virkning (dvs. hvor det af straffebestemmelsens ordlyd fremgår, at der til en strafbar handling er knyttet en nærmere bestemt følge).

Virkningsprincippet forudsættes fortsat at kunne give dansk straffemyndighed i de tilfælde, hvor gerningsmanden i udlandet har foretaget alt det, der er tilstrækkeligt til at fuldbyrde forbrydelsen, mens den reelle (og tilsigtede) virkning senere indtræder i Danmark. Dette vil f.eks. gælde eftergørelse af danske pengesedler i udlandet med forsæt til at bringe de falske sedler i omsætning i Danmark, jf. straffelovens § 166 om pengefalsk, der fuldbyrdes allerede ved eftergørelsen, men hvor domfældelse forudsætter, at gerningsmanden har forsæt til omsætningen. Tilsvarende vil gælde andre lovovertrædelser, der ligesom straffelovens § 166 lovteknisk er udformet med et såkaldt fremrykket fuldbyrdelsesmoment, f.eks. overtrædelse i udlandet af straffelovens § 281 om afpresning.

Bestemmelsen vil også finde anvendelse på (relevante) følger af strafbare undladelser, jf. også ovenfor om det foreslåede stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der foreslås som *stk. 3* en ny bestemmelse om lokalisering af forsøgs- og medvirkenshandlinger.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at forsøgs- og medvirkenshandlinger skal anses for foretaget i den danske stat, hvis gerningsmanden befandt sig her i landet ved handlingens foretagelse (jf. herved også det foreslåede stk. 1). Med forslaget tydeliggøres, at dette også gælder, selv om lovovertrædelsen fuldbyrdes eller tilsigtes fuldbyrdet uden for den danske stat.

Dansk straffemyndighed i forhold til forsøgs- eller medvirkenshandlinger foretaget her i landet med tilsigtet eller indtrådt fuldbyrdelse i udlandet skal herefter støttes på territorialprincippet, jf. forslaget til straffelovens § 6. Retsforfølgning vil således kunne ske, uanset om gerningsmanden har tilknytning til Danmark i form af statsborgerskab eller bopæl mv. Retsforfølgning vil endvidere ikke være betinget af, at forsøgs- og medvirkenshandlingerne (eller det fuldbyr-

dede forhold) er strafbare efter lovgivningen i det land, hvor fuldbyrdelsen er indtrådt/tilsigtet indtrådt.

Spørgsmålet om dansk straffemyndighed i forhold til forsøgs- og medvirkenshandlinger med tilknytning til udlandet er alene relevant, hvis de pågældende handlinger er strafbare efter dansk ret (jf. herved bl.a. straffelovens §§ 21-24 om de generelle betingelser for at pålægge straf for forsøg og medvirken). I tilfælde, hvor en forsøgs- eller medvirkenshandling er foretaget i Danmark med tilsigtet eller indtrådt fuldbyrdelse i udlandet, vil strafansvar for forsøg og medvirken alene kunne komme på tale i forhold til danske straffebestemmelser, der også skal iagttages i udlandet (dvs. straffebestemmelser, som har eksterritorial gyldighed og således også omfatter handlinger foretaget uden for den danske stat). Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget til stk. 4 nedenfor for så vidt angår den situation, hvor en forsøgs- eller medvirkenshandling har ført til fuldbyrdelse i udlandet.

Dansk straffemyndighed i forhold til forsøgs- eller medvirkenshandlinger foretaget i udlandet med tilsigtet eller indtrådt fuldbyrdelse i Danmark vil som hidtil skulle støttes på virkningsprincippet, jf. herved det foreslåede stk. 2 ovenfor.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der foreslås som *stk. 4* en ny bestemmelse, hvorefter en lovovertrædelse *i sin helhed* skal anses for begået i den danske stat, når (blot) en del af lovovertrædelsen er begået her i landet.

Det foreslåede stk. 4 tager bl.a. sigte på tilfælde, hvor en forsøgs- eller medvirkenshandling, der er foretaget her i landet, rent faktisk har ført til fuldbyrdelse i udlandet. Med forslaget fastslås, at der på grundlag af forslaget til straffelovens § 6 i disse tilfælde vil kunne ske retsforfølgning her i landet for hele det fuldbyrdede forhold og ikke kun for forsøgs- eller medvirkenshandlingen. Bestemmelsen vil bl.a. indebære, at en person vil kunne retsforfølges for fuldbyrdet manddrab (straffelovens § 237) og ikke kun for forsøg på manddrab, hvis vedkommende her i landet har forberedt et drab, men rent faktisk udført drabet i udlandet.

Strafansvar for det fuldbyrdede forhold vil efter forslaget ikke være betinget af, at forholdet (eller forsøgs-/medvirkenshandlingen) er strafbart i det pågældende land uden for Danmark. I forhold til forsøg og medvirken her i landet, der har ført til fuldbyrdelse i udlandet, forudsætter strafansvar derimod som efter gældende ret, at der er tale om forsøg eller medvirken i forhold til et strafbart forhold omfattet af en dansk